

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА

№

65.

KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 23-го Августа. — 1846 — Wilno. PIĄTEK, 23-go Sierpnia.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 17-го Августа.

Высочайшамъ Приказомъ, 9-го Августа, бывшій Адъютантъ Генераль-Адъютанта Лабинцова, по званію Начальника 14-й Пѣхотной Дивизіи, Голынского Пѣхотнаго Полка Капитанъ *Кемфертъ*, произведенъ, за отличіе въ дѣлахъ противъ Горцевъ, въ Маіоры, со старшинствомъ съ 14-го Іюля 1845 года и съ переводомъ въ Тенгинскій Пѣхотный Полкъ; произведенный Главнокомандующимъ Отдѣльнымъ Кавказскимъ Корпусомъ, Генераль-Адъютантомъ Княземъ Воронцовымъ, за отличіе въ дѣлахъ противъ Горцевъ, Грузинскаго Гренадерскаго Полка Поручикъ *Шишкинъ*, утвержденъ въ Штабъ-Капитанскомъ чинѣ, со старшинствомъ съ 21-го Іюня сего года.

— Начальникъ Либавскаго Таможеннаго Округа, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Граббе*, Всемилостивѣйше уволенъ, по разстроенному здоровью, отъ сей должности съ причисленіемъ къ Департаменту Внѣшней Торговли, и повелѣно быть Начальникомъ Либавскаго Таможеннаго Округа Начальнику Астраханскаго Таможеннаго Округа, Статскому Совѣтнику Барону *Таубе*.

Извѣстія съ Кавказа.

Владикавказъ, 11-го Іюля 1846 года.

Въ послѣдней статьѣ „Извѣстій съ Кавказа“ сказано было объ успѣшномъ продолженіи работъ на Ярлыкъ-Су и въ новой Суженской станицѣ и оначати отрядомъ Генерала *Лабинцова* укрѣпленія, въ Малой Чечнѣ, на рѣкѣ Фортангѣ. Съ тѣхъ поръ новая станица уже почти совершенно окончена и занята поселцами, безъ малѣйшей тревоги со стороны непріятеля; но въ Троицкой станицѣ случилось въ первый разъ происшествіе: партія хищниковъ, изъ лѣса, близъ р. Ассы, внезапно бросилась на станичныхъ косяевъ. Подполковникъ *Слѣпцовъ*, съ резервомъ, скоро явился на мѣсто и потомъ гнался за хищниками въ самомъ лѣсу; они однако успѣли отогнать нѣсколько штукъ рогатаго скота и двухъ подъемныхъ лошадей; мы потеряли убитыми и ранеными до 15 человекъ, между коими и трехъ женщинъ.

На Фортангѣ, Генераль *Лабинцовъ*, съ притѣрною дѣятельностію и успѣхомъ, продолжаетъ порученное ему важное дѣло; земляныя работы успѣшно подвигаются; орудія могутъ уже дѣйствовать съ валовъ; приступлено къ построенію башни.

Видя невозможность мѣшать построенію крѣпости и предпринять что либо противъ спявшаго отряда

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 17-go Sierpnia.

Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, 9-go Sierpnia, były Adjutant Jenerał-Adjutanta Labinцова, jako Naczelnika 14-jej Dywizyi Piechoty Kapitan Wołyńskiego Półku Piechoty *Kemfert*, za znaczenie się w rozprawach z Góralami, mianowany i ajorem, ze starszeństwem od 14-go Lipca 1845 roku, i z przeniesieniem do Tengińskiego Półku Piechoty. Awansowany przez Głównodowodzącego Oddziałym Korpusem Kaukaskim, Jenerał-Adjutanta Xiecia Woroncowa, za odznaczenie się w rozprawach z Góralami, Porucznik Gruzińskiego Półku Grenadyerów *Szyszkina*, utwierdzony w randze Sztabs-Kapitana, ze starszeństwem od 21-go Czerwca ter. roku.

— Naczelnik Libawskiego Celnego Okręgu, Rzeczywisty Radzca Stanu *Grabbe*, z powodu nadwątłego zdrowia, Najłaskawiej uwolniony od tego obowiązku, z zaliczeniem do Departamentu Wewnętrznego Handlu, i rozkazano być Naczelnikiem Libawskiego Celnego Okręgu Naczelnikowi Astrachańskiego Celnego Okręgu, Radzcy Stanu Baronowi *Taube*.

WIADOMOŚCI Z KAUKAZU.

Wladikaukaz, 11-go Lipca 1846 roku

W ostatnim artykule „Wiadomości z Kaukazu“ powiedzieliśmy o pomyślnem kontynuowaniu robót nad Jarlyk-Su i w nowej stаницы Суженской, tudzież o rozpoczęciu, przez oddział Jenerala *Labinцова*, warowni w Maléj Czechni, nad rzeką Fortangą. Odtąd nowa stаница już prawie zupełnie jest ukończoną i zajęta przez osadników, bez najmniejszego, ze strony nieprzyjaciela, zakłócenia; lecz w stаницы Troickiej zdarzył się pierwszy raz wypadek, iż partya rabusiów niespodzianie wypadła z lasu, blisko rzeki Assy, na kosarzy stanicznych. Podpółkownik *Slepcow*, z rezerwą, przybył prędko na miejsce i gonił rabusiów aż do lasu; ci wszakże zdofali porwać kilka sztuk bydła rogatego i parę koni pociagowych; przytém utraciliśmy w poległych i ranionych 15 ludzi, a w tych liczbie 3 kobiety.

Nad Fortangą, Jenerał *Labincow*, z wzorową czynnością i pospiechem, prowadzi dalej poruczone sobie ważne przedsięwzięcie; roboty ziemne idą spiesźnie; działa mogą już być użyte na wafach; zaczęto budować basztę.

Widząc niemożność przeszkadzania budowaniu twierdzy i przedsięwzięcia czegokolwiek przeciw silnemu oddzia-

Генерала *Лабинцова*, Шамиль обратилъ все свои усилия на Кумыкскую плоскость и укрѣпленіе, строящееся подъ вѣдѣніемъ Генераль-Майора *Козловскаго* на р. Ярыкъ-Су. Собравъ многочисленное скопище изъ Большой Чечни и ближнихъ горскихъ племенъ, онъ 2-го числа выступилъ изъ Шали въ Мичикъ и на другой день, спустившись на плоскость, открылъ огонь по лагерю нашему на Ярыкъ-Су; туда поспѣшилъ Генераль *Витовскій* изъ Внезапной. Отступивъ ночью на позицію на р. Актанкъ по дорогѣ къ Ауху, Шамиль 4-го числа обратился на линію и подошелъ къ крѣпости Внезапной: за нимъ немедленно послѣдовалъ Генераль-Майоръ *Витовскій* изъ лагеря на Ярыкъ-Су: послѣ пустой перестрѣлки, не причинившей намъ никакой потери, непріятель опять отступилъ.

Между тѣмъ, Генераль-Лейтенантъ *Фрейтагъ*, узнавъ чрезъ лазутчиковъ о сборѣ въ Шали и на правленіи Шамиля, выступилъ съ тремя баталіонами изъ Грозной въ Умаханъ-Юртъ и оттуда въ Ташъ-Кичу; онъ приказалъ Драгунскому Его Королевскаго Высочества наслѣднаго Принца Виртембергскаго Полку слѣдовать къ тому же пункту: но сильный вѣтеръ, препятствуя паромной переправѣ черезъ Терекъ, задержалъ драгунъ въ Амирдъ-Аджи-Юртъ: 5-го числа, Генераль-Лейтенантъ *Фрейтагъ*, съ разсвѣтомъ двинулся изъ Ташъ-Кичу; но Шамиль, не ожидая его прибытія, распустилъ свое сборище и самъ возвратился въ Бедень. Генераль-Лейтенантъ *Фрейтагъ*, 7-го числа, возвратился въ крѣпость Грозную, а Генераль-Майоръ *Козловскій* спокойно продолжаетъ работы на Ярыкъ-Су. И такъ здѣсь, какъ и въ другихъ мѣстахъ, не смотря на все усилія непріятеля, онъ нигдѣ и ни въ чемъ неуспѣлъ: въ дѣлѣ съ Генераль-Майоромъ *Козловскимъ* у насъ убито 1 и ранено 10 человекъ.

На Правомъ Флангѣ и на Береговой Линіи, а также въ Северномъ и въ Южномъ Дагестанѣ, все совершенно спокойно: на Левомъ Флангѣ внизъ по Тереку самыя малыя хищническія партіи, пользуясь сборомъ войскъ на извѣстныхъ пунктахъ для отраженія Шамиля, покушались на мелкія воровства, которыя имъ удавались иногда по оплошности жителей мирныхъ ауловъ: но тамъ, гдѣ жители соблюдали должную осторожность, хищники оставались безъ всякой добычи.

На Лезгинской Линіи, новый укрѣпленный постъ на горѣ Кодоръ былъ атакованъ, 29-го Іюня, незначительною партіею сосѣдственныхъ горцевъ; по распорядительности Полковника *Вильде* и храбрости Мингрельскаго Егерскаго Полка, пѣшей Грузинской и конной Тушинской Миліціи непріятель немедленно опрокинутъ и отброшенъ въ горы. На Правомъ Флангѣ сей Линіи, бывший Элисейскій Султанъ *Даниель-Бекъ* долженъ былъ, по нѣкоторымъ извѣстіямъ, атаковать, еще въ послѣднихъ числахъ Іюня, переднюю часть Джаробълоканскаго Округа, но намѣреніе его не состоялось, и спокойствіе не нарушалось въ этомъ округѣ.

В а р ш а в а.

Въ *Варшавскомъ Вѣстникѣ* напечатано слѣдующее извлеченіе изъ письма изъ Парва: Генрихъ Винярскій, которому не болѣе 10 лѣтъ отъ роду, Люблинскій уроженецъ, 30 числа м. м. въ полдень, по конкурсу въ музыкальной консерваторіи, получилъ первую большую награду. Такого событія еще не случалось со времени существованія консерваторіи, чтобы дитя въ этомъ возрастѣ могло удостоиться такой чести. Игра его на скрипкѣ восхитила всѣхъ присутствовавшихъ. Онъ исполнилъ концертъ Вютта съ чувствомъ, изяществомъ и чистотою; публика осыпала его такимъ громомъ рукоплесканій послѣ перваго тунга, что онъ долженъ былъ остановиться на время. Соискателей, имѣвшихъ отъ 15 до 20 лѣтъ отъ роду, было 12 человекъ. Судьями были: Оберъ, Галеви и 10 первѣйшихъ артистовъ. Всѣ они единогласно присудили первую большую награду Г-ву Генриху Винярскому, которую вручилъ ему Об-ръ въ присутствіи 1,200 особъ, первѣйшихъ знатоковъ музыки. Награда сія состоитъ изъ новой скрипки въ 600 фр., на которой золотыми буквами изображено имя вознагражденнаго и число конкурса.

Генералу *Лабинцову*, *Szamil* zwrócił wszystkie swe usiłowania na płaszczyznę Kumyk-ką i nawarownią budującą się pod sterem Jenerał-Majora *Kozłowskiego*, nad rzeką Jaryk-Su. Zebrawszy liczną bandę z Wielkiej Czeczni i pobliskich plemion góralskich, *Szamil* wyruszył d. 2 z Szali do Meczyka, a nazajutrz, spuściwszy się na płaszczyznę, rozpoczął ogień do naszego obozu nad Jaryk-Su, gdzie też Jenerał *Witowski* pośpieszył z twierdzy Wniezapnaja. Cofnąwszy się w noc na pozycyą nad rzeką Aktasz, po drodze do Auchy, *Szamil*, d. 4-go zwrócił się na liniją i podszedł pod twierdzę Wniezapnaja, gdzie też za nim niezwłocznie wyruszył Jenerał-Major *Witowski* z obozu nad Jaryk-Su. Po próżnem ostrzeliwaniu, które nam żadnej nie zrządziło straty, nieprzyjaciel cofnął się назад.

Tymczasem Jen.-Porucznik *Freitag*, dowiedziawszy się przez szpiegów o skupieniu się Góralów w Szali i kierunku *Szamila*, wyruszył z trzema batalionami z twierdzy Groźnej do Umachan-Jurtu, a stamtąd do Tasz-Kiczu, rozkazawszy półkowi Dragonów Jego Królewskiej Wysokości Xięcia Następcy Tronu Wiertembergskiego, ciągnąć ku temuż punktowi; ale wiatr silny, przekładając przeprawie promem przez Terek, zatrzymał dragonów w Amir-Adzi-Jurcie. Dnia 5-go, Jenerał Porucznik *Freitag*, o świcie, wyszedł z Tasz Kiczu; lecz *Szamil*, nie czekając jego przybycia, rozpuścił swoje bandę, a sam powrócił do Weden. Jenerał Porucznik *Freitag*, d. 7-go powrócił do twierdzy Groźnej, a Jenerał-Major *Kozłowski* spokojnie kontynuuje roboty nad Jaryk-Su. Tak więc tu, jak i w innych miejscach, pomimo wszelkich usiłowań nieprzyjaciela, nie się mu nie udało. W rozprawie, jaką miał Jenerał-Major *Kozłowski*, zabito nam jednego, a raniono dziesięciu ludzi.

Na Prawém Skrzydle i na Linii Nadbrzeżnej, oraz w północnym i południowym Dağestanie, wszystko jest zupełnie spokojne. Na Lewém Skrzydle i wdół rzeki Terek, małe partye rabusiów, korzystając z zebrania się wojsk w wiadomych punktach dla odparcia *Szamila*, kusiły się o drobne grabieże, które też czasem udawały się im z powodu niedbalstwa mieszkańców sprzymierzonych ауłów; ale tam, gdzie mieszkańcy zachowali należytą ostrożność, rabusie nie dostali żadnej zdobyczy.

Na linii Leczgińskiej, nowy warowny posterunek na górze Kodor, był atakowany 29-go Czerwca, przez niezbyt znaczną bandę sąsiednich górali, ale w skutek rozporządzeń Półkownika *Wilde* i waleczności półku Mingrelskiego strzelców, oraz milicyi pieszej Gruzjińskiej i konnej Toszyńskiej, nieprzyjaciel niezwłocznie został odparty i odpędzony w góry. Na prawém skrzydle tej linii, były Suttan Elisujski, *Daniel-Bek*, miał napasać, według pewnych doniesień, jeszcze w ostatnich dniach Czerwca, na przednią część Okręgu Dżarobielokanського; ale zamiar jego nie przyszedł do skutku, i spokojuność w tym Okręgu nie była wcale naruszona.

W a r s z a w a.

W *Kuryerze Warszawskim* czytamy następujący wyimek, z listu pisanego z Warszawy: „P. Henryk *Winiarski*, mający lat 10, rodem z Lublina, d. 30 z. m. ubiegał się do konkursu w tutejszém konserwatorjum muzyczném, i otrzymał jednomyślnie pierwszą wielką nagrodę. Takiego wypadku nie było jeszcze od czasu jak istnieje konserwatorjum, aby dziecko w tym wieku takiego dostąpiło zaszczytu. Ale też gra jego na skrzypcach zachwycała wszystkich. Wykonał koncert Wiottego z zadziwiającą czucięm, wdzięką i czystością; publiczność okryła go takim grzmotem okłasków po pierwszym *tutti*, iż musiał na chwilę przestać; myślano, że zburzy się słuchalnia. Współubiegających się było 12, mających lat 15 do 20. Sędziami byli: Auber, Halevy i 10-ciu innych najlepszych artystów. Wszyscy przyznali jednomyślnie pierwszą wielką nagrodę P. Henrykowi *Winiarskiemu*, którą mu Auber wręczył w obec 1,200 zgromadzonych osób, pierwszych znawców stolicy. Nagrodę tę stanowią nowe skrzypce, wartości 600 fr., na których złotemi literami napisane jest imię wynagrodzonego i dzień konkursu.“

— 10 го Августа с. м., въ окрестностях мѣстечка Цепелева, волкъ бросившись на дѣтей пасшихъ скотъ, схватилъ десятилѣтнюю крестьянскую дѣвочку, унесъ въ лѣсъ и съѣлъ. Такое же приключеніе случилось также 8-го с. м. въ общинѣ Воли Солецкой.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 19 Августа.

Его Королевское Величество уволилъ статсъ-министра Флотвеля, согласно его прошенію, отъ должности министра финансовъ, и предоставилъ ему главное управленіе Вестфальской провинціи, съ оставленіемъ въ званіи члена статсъ-министерства; а на мѣсто его назначилъ статсъ-министромъ и министромъ финансовъ, дѣйствительнаго тайнаго совѣтника юстиціи Г. Десберга.

Ф р а н ц і я.

Парижъ, 15 Августа.

Его Величество Король пріѣхалъ вчера вечеромъ изъ замка Э, въ Парижъ, на открытіе засѣданій палаты депутатовъ. Сегодня, по полудни, избрана будетъ большая депутація для пріема Короля въ залѣ засѣданій.

— Командующій 1-ю пѣхотною дивизіею увѣдомилъ находящихся въ Парижѣ офицеровъ, что ежели кто изъ нихъ пожелаетъ присоединиться верхомъ къ королевской свитѣ, во время проѣзда Короля въ парламентъ, для открытія засѣданій онаго, тотъ можетъ это сдѣлать, съ соизволенія Его Величества. Лица состоящія въ королевской свитѣ соберутся въ замкѣ въ половинѣ перваго часа.

— Выборъ президента палаты депутатовъ становится кабинетнымъ вопросомъ; если въ это званіе избранъ будетъ г-нъ Дюпенъ, то существованіе нынѣшняго министерства прекратится, и графъ Моле долженъ будетъ заняться составленіемъ новаго кабинета.

— По увѣренію журнала *National*, въ настоящемъ составѣ палаты находится 200 государственныхъ чиновниковъ, а въ томъ числѣ 32 офицера, т. е. 2 маршала, 16 генераловъ, 11 полковниковъ и подполковниковъ, 1 капитанъ и 2 чиновника интенданства.

— Въ Корсикѣ избирательные округа выбрали депутатомъ маршала Себастьяни, въ Аяччо единогласно, а въ Бастіи 185 голосами противъ 4.

— Третьяго дня, въ 6 часовъ утра, Иозефъ Гаври за конвоемъ національной гвардіи, привезенъ былъ въ фіакрѣ въ Тюльерійскій садъ, на то мѣсто, откуда онъ выстрѣлилъ въ Короля. Послѣ тщательнаго изслѣдованія, присутствовавшего на мѣстѣ комиссіею палаты перовъ, продолжавшагося болѣе двухъ часовъ, подсудимый былъ снова отвезенъ въ тюрьму. Вчера Гаври былъ опять допрашиваемъ канцлеромъ и Комиссіею. Въ *Journal des Débats* пишутъ, будто онъ показалъ, что pistolsы заряжены были кусками желѣза, а въ *Gazette des Tribunaux* утверждаютъ, что онъ въ этомъ не сознается. Мѣсто съ котораго Гаври стрѣлялъ, отстоитъ отъ дворца на 61 метръ.

— По случаю окончанія 16 лѣтъ со вступленія Короля на престолъ, Е. В. освободилъ изъ тюрьмы 250 заключенныхъ, которые изъливали раскаяніе и исправились въ поведеніи, а 252 уменьшилъ определенное судами наказаніе. Постановленіе это обнародовано 9 с. м.

— Ибрагимъ паша прибылъ 2 числа въ Мальту, и въ тотъ же день отправился въ Александрію.

— Одинъ изъ высшихъ чиновниковъ почтоваго ведомства отправленъ въ Англію съ тѣмъ, чтобы обстоятельнѣе узнать правила такъ называемаго *Penny-porto*. Кабинетъ обѣщала палатамъ представить въ наступающее засѣданіе проектъ значительныхъ преобразованій по части почты.

— Въ Южной Франціи господствуетъ чрезвычайная засуха; въ Э жители получаютъ только по три литра воды на человѣка; притомъ заввы, прачешныя и фабрика закрыты, и городской совѣтъ назначилъ 45,000 фр., на снабженіе города водою.

16 Августа.

На вчерашнемъ засѣданіи совѣта министровъ, Г. Газо прочелъ краткую тронную рѣчь. Означенный

— Дня 10 липца, подъ м. Ciepielowem, wilk rzucił się na dzieci pasące bydło, porwał 10-letnią córkę włóścianina, zaniósł do lasu, zadławił i ciało w 3 częściach porzął. Podobny przypadek miał także miejsce d. 8-go lipca w gminie Wola Solecka.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P r u s s y.

Berlin, 6 sierpnia.

Król Jego Mość uwolnił Ministra Stanu Flotwela, na własne jego żądanie, od obowiązków Ministra skarbu, i porucił mu naczelny zarząd prowincyi Westfalskiej, z pozostawieniem go członkiem Ministerstwa Stanu; w miejsce zaś jego, mianował Ministrem Stanu i Skarbu Rzecz. Radcę Tajnego Sprawiedliwości, P. Düesberg.

F r a n c y a.

Paryż, 15 sierpnia.

Król przybył wczoraj wieczorem z zamku Eu do Paryża na otwarcie posiedzeń Izby Deputowanych. Dziś po południu wybrana będzie wielka deputacya, mająca przyjmować Monarchę w sali posiedzeń.

— Tymczasowy dowódca pierwszej dywizyi wojskowej, zawiadomił obecnych w Paryżu oficerów sztabowych, że jeżeli życzyć sobie będą znajdować się konno w orszaku Króla, gdy tenże na zagajenie posiedzeń Izby jechać będzie, Monarcha z przyjemnością ujrzy ich w tém gronie. Orszak zgromadzi się w zamku o godzinie pół do pierwszej.

— Wybór Prezesa Izby Deputowanych zamienia się, jak słychać, w kwestyę gabinetową; gdyby bowiem nawet P. Dupin, a nie Sauzet, na tę godność wyniesiony został, gabinet terazniejszy usunie się od steru rządu, pozostawiając Hr. Molé skład nowego ministerstwa.

— Według dziennika *National*, w nowej Izbie zasiada 200 urzędników publicznych, a między tymi znajduje się 32 oficerów, to jest: 2-ch Marszałków, 16-tu Jenerałów, 11-tu Półkowników i pod-półkowników, 1 kapitan i 2-ch intendentów wojskowych.

— W Korsyce oba okręgi wyborcze obrały deputowanym Marszałka Sebastiani: Ajaccio jednomyślnie, a Bastia 186 głosami przeciw 4.

— Zawczoraj o godzinie 6-jej rano, Józef Henry, otoczony kilku gwardzistami narodowymi, zawieszony został fiakrem na to miejsce do ogrodu Tuileryjskiego, z którego strzelił do Króla. Po troskliwym śledztwie kommissyi sądu Parów, tamże obecnej, które przeszło dwie godzin trwało, odwieziony znowu został do więzienia. Wczoraj był powtórnie przesłuchany przez Kanclerza Kommissyi. *Journal des Débats* donosi, jakoby miał wyznać, że oba pistolsy nabite były kawałkiem żelaza; zaś *Gazette des Tribunaux* utrzymuje, że ciągle wzbrania się wyjawić tój tajemnicy. Odległość miejsca, skąd strzelał do balkonu, wynosi 61 metrów.

— Z powodu 16-letniej rocznicy wstąpienia na tron, Król udarował wolnością 250 więźniów, którzy okazali żal i poprawę, a 252 zmniejszył karę. Akt ten ogłoszony został 9-go b. m.

— Ibrahim-Basza przybył 2-go b. m. do Malty i tegoż samego dnia puścił się w dalszą podróż do Alexandryi.

— Jeden z wyższych urzędników pocztowych wysłanym został do Anglii, w celu dokładnego wywiedzenia się o urządzeniach tak zwanego *Penny-Porto*, gabinet bowiem przyrzekł przedstawić Izdom, na następnym ich posiedzeniu, obszerny projekt reform pocztowych.

— W południowej Francyi panuje nadzwyczajna susza; w Aix mieszkańcy dostają dziennie tylko trzy kwarty wody na osobę; zamknięto przytém łaźienki, pralnie i fabryki, a rada miejska przeznaczyła 45,000 fr. na sprowadzanie wody z kładiną.

Dnia 16 sierpnia.

Na wczorajszym posiedzeniu Ministrów, odczytał P. Guizot projekt mowy tronowej. Minister pomieniony ży-

министръ убѣждалъ, чтобы палаты не тратили драгоценнаго времени на отвѣтныя адреса и слѣдовали въ этомъ примѣру англійскаго парламента, который въ 24 часа оканчивается пренія по сему предмету. Сомнительно однакоже, чтобы палаты измѣнили прежній свой обычай.

— Въ *Constitutionnel* изчисляють имена принцевъ искавшихъ руки испанской Королевы. Франція предлагала первоначально герцога Монпансьерскаго а потомъ графа Трапани; въ послѣдствіи слухи носились и объ обоихъ сыновьяхъ Дона Франциска де Паула. Гр. Монтемолинъ, старшій сынъ Дона Карлоса отвергнутъ былъ всеми партіями. Теперь Англія предлагаетъ принца Леопольда Кобургъ-Когары.

— Французская эскадра, подъ начальствомъ принца Жуэвильскаго двинулась 31 Іюля, отъ острова Мальты къ Сициліи, кромѣ линейнаго корабля „Нептунъ“, на коемъ находятся больные.

— Слышно, что правительство разрѣшило погребсти бранные станки бывшаго Короля нидерландскаго (графа Сень-Ле) въ фамильномъ склѣпѣ въ Реилъ.

— Разсужденіе, напечатанное въ послѣднемъ номерѣ журнала статистическаго общества, представляетъ ужасающіе результаты статистическихъ изслѣдованій въ отношеніи имуществъ французскаго народонаселенія. Изъ нихъ видно, что на 34 милліона жителей приходится по крайней мѣрѣ 23 милліона такихъ, кои имѣютъ въ своемъ распоряженіи на дневное свое пропитаніе не болѣе 25, 30 или 40 сантимовъ (менѣе одной копѣйки мѣди). Сверхъ сего, находится 5 милліоновъ нищихъ, и слѣшкомъ 3 милліона такихъ, содержаніе коихъ обезпечено только на одинъ мѣсяць.

— Въ лица, прогуливавшіяся вчера вечеромъ около десяти часовъ по бульвару и смежнымъ улицамъ, были приведены въ удивленіе особеннымъ явленіемъ. Настоящая туча мотыльковъ, выпала около газовыхъ фонарей. Мостовыя совершенно покрылись этими насекомыми, такъ что не лезя было сдѣлать ни одного шага, не растоптать сотни оныхъ. Явленію сему предшествовала сильный сѣверо-западный вѣтеръ.

17 Августа.

Сегодня, Король лично открылъ засѣданія палаты въ Бурбонскомъ дворцѣ. Его Величество отправился изъ Тюльерійскаго замка въ часъ по полудни, вмѣстѣ съ принцами Омальскимъ и Монпансьерскимъ. Лишь только Король вступилъ въ залу тотчасъ раздались многократныя восклицанія: „Да здравствуетъ Король! Восклицанія сія глубоко тронули Его Величество. Король сѣлъ на престолъ, и имѣя по правую руку принца Омальскаго, а по лѣвую принца Монпансьерскаго, прочелъ слѣдующую тронную рѣчь.

„Господа перы, господа депутаты! Съ истинною радостію вижу я васъ собравшимися вокругъ меня съ такою поспѣшностію. Въ свое время, когда займетесь вы дѣлами, сообщу я вамъ о дѣлахъ внутреннихъ и внѣшнихъ; нынѣ же созвавъ палаты, на основаніи правилъ Уложенія, для принятія отъ вновь пожалованныхъ перовъ и избранныхъ вновь депутатовъ присяги, сердечно желаю я изъяснить вамъ совершенное самопожертвованіе для отечества, и довѣріе, съ какимъ полагаюсь я на ваши чувствованія относительно меня и моего семейства. (Восклицанія „Да здравствуетъ Король!“). Я съ молодыхъ лѣтъ привыкъ любить Францію и служить ей. Призванный къ престолу ея желаніемъ и для охраненія преимуществъ ея, посвятилъ я жизнь мою поддержанію учрежденій Франціи и мирному развитію ея благосостоянія и могущества. Нѣтъ испытанія, которому быя не подвергъ себя и котораго бы не перенесъ для достиженія столь драгоценной для меня цѣли. (Опять восклицанія: „Да здравствуетъ Король!“) Я льщу себя надеждою, что Всевышній, при содѣйствіи палаты и согласіи народа, благоволитъ увѣнчать этотъ патриотическій подвигъ желаемымъ успѣхомъ. Моимъ и вашимъ дѣламъ достанется собирать плоды; и если Франція, свободная и благополучная, сохранитъ признательное воспоминаніе къ общимъ нашимъ усиліямъ, то для меня и для васъ, господа, будетъ это пріятѣйшею наградою. (Восклицанія „Да здравствуетъ Король!“) По окончаніи тронной рѣчи. Великій Хранитель печати и министръ внутреннихъ дѣлъ, по повелѣнію

czy sobie, ażeby Izby nie traciły zbyt drogiego czasu na adres odpowiedni, lecz na śladowały w tém parlament angielski, który w 24-ch godzinach kończy rozprawy nad tym przedmiotem. Wątpić jednak należy, ażeby Izby dawny swój tryb porzucić chciały.

— *Constitutionnel* wymienia imiona Xiążąt, którzy się ubiegali o rękę Królowej hiszpańskiej: Francya proponowała naprzód Xięcia Montpensier, a następnie Hr. Trapani; później mówiono o obu synach Infanta Don Francisco de Paula, gdyż Hr. Montemolin, syn najstarszy Don Karlosa, przez wszystkie stronnictwa odrzucony został; na koniec Anglia poleca Xięcia Leopolda Koburg-Kohary.

— Flota francuzka, dowodzona przez Xięcia Joinville, wypłynęła 31-go z. m. z Malty do Sycylii, pozostawiając okręt *Neptune*, na którym znajdują się chorzy.

— Słychać, że rząd udzielił pozwolenie złożenia zwłok byłego Króla Hollenderskiego, Hr. St. Leu, w grobowcu jego małżonki w Reuil.

— Rozprawa umieszczona w ostatnim numerze *Dziennika Towarzystwa statystycznego*, zatrwajając przedstawia wypadki badań statystycznych we względzie majątku ludności francuzkiej. Daje się widzieć, że na 34 milionach mieszkańców, jest przynajmniej 23 miliony takich, którzy nie mają jak 25, 30 do 40 centimów (mniej niż kopiejka miedzią) do wydatkowania na dzień na swe utrzymanie. Jest 5 milionów żebraków, a przeszło 3 miliony takich, których utrzymanie nie więcej jak na miesiąc jest zapewnione.

— Wszyscy co wczoraj wieczorem, około godziny dziesiątej, przechadzali się po bulwarze i po przyległych ulicach, zdziwieni zostali osobliwem zjawiskiem. Prawdziwy potop motylów upadł na około latarni gazowych. Ulice i chodniki zostały niemi zupełnie pokryte, i nie podobne było uczynić kroku, aby ich stami nie zdeptać. To zjawisko poprzedzone było silnym północno-zachodnim wiatrem.

Dnia 17 sierpnia.

Dzisiaj zagaił Król osobiście posiedzenie Izby w pałacu Bourbon. Monarcha wyjechał o godzinie 4 ej z pałacu Tuileryjskiego, mając w swoim pojeździe Xiążąt: Aumale i Montpensier. Przy wejściu do sali dały się natychmiast słyszeć odgłosy długo powtarzane: „niech żyje Król“. Te dowody przywiązania i poświęcenia mocno rozczuliły sędziwego Monarchę. Usiadłszy na tronie, mając Xięcia Aumale po prawej, a Xięcia Montpensier po lewej stronie, odczytał Król następującą mowę tronową, nakrywszy głowę według zwyczaju.

„Mości panowie Parowie! Mości panowie Deputowani! Z żywą radością widzę was około siebie zgromadzonych z takim pośpiechem. W zwykłej epoce prac waznych, zawiadamie was o sprawach wewnętrznych i zewnętrznych; dzisiaj zaś, zwołując bezpośrednio obie Izby według przepisów ustawy, wzywając Parów mianowanych po ostatniem posiedzeniu, tudzież Deputowanych, których Francya wyborem swoim zaszczyca, do złożenia mi przysięgi, pragnę z serca wynurzyć wam moje zupełne i niezmiennie poświęcenie się dla naszego kraju, jako też ufność w waszych uczuciach dla mnie i dla mojej rodziny. (Okrzyki: niech żyje Król). Od lat najmłodszych nauczyłem się kochać Francję i służyć jej dobru. Powołany do tronu jej życzeniem i dla zachowania jej swobód, poświęciłem życie silnemu utrzymaniu jej ustaw i spokojnemu rozwijaniu się jej pomyślności i potęgi. Nie masz próby jakiegoby się nie poddał i nie zniósł jej dla osiągnięcia celu, tak drogiego sercu mojemu. (Niech żyje Król). Pochlebiam sobie, że Boska Opatrzność, przy współdziałaniu Izby i przyzwoleniu narodu, to patriotyczne dzieło pomyślnym skutkiem uwieńczy racy. Moje i wasze dzieci zbierać będą jego owoce, a jeżeli Francya, swobodna i szczęśliwa, zachowa wdzięczną pamiątkę naszych wspólnych usiłowań, otrzymamy, Panowie, wy i ja, najpiękniejszą i najmiłą nagrodę.“ (Znowu okrzyki: niech żyje Król). Po tej mowie, Wielki Pieczętnarz i Minister spraw wewnętrznych, zasięgnąwszy rozkazów Króla, zawezwali nowo mianowanych Parów i Deputowanych do złożenia przysięgi; następnie zaś Wielki Pieczętnarz ogłosił otwarcie obrad, przeznaczając pierwsze posiedzenie na dzień następnny. Król podniósł

полеона работы Кановы. Иерониму Бонапарте завещал право пользоваться ложею въ театрѣ, стоящую 2,400 фунт. стер., а каждому изъ двухъ сыновей его, по бриллианту отличной воды; племянницъ своей, княгини Матильды Демидовой назначилъ разныя украшенія рубиновыя и бриллиантовыя. Герцогу Лудвику (сыну Луциана), подарилъ прекрасную виллу Монтаги, стоящую 8,000 фунт. стер., а молодому питомцу своему Франческо Кастельвеккю, отказалъ 6,000 фунт. стер. Въ духовной своей онъ изъявилъ притомъ желаніе, чтобы его погребли въ Сень-Ле, близъ Парижа, гдѣ покоятся тѣла отца его и старшаго сына, умершаго въ Голландіи.

— Новая комета, открытая астрономомъ Гиндомъ, съ Регентс-Паркской обсерваторіи становится все болѣе и болѣе примѣтною. Она удаляется отъ солнца и приближается къ пути нашей земли.

14 Августа.

Въ верхней палатѣ прочитанъ былъ вчера, во второй разъ, билль о сахарѣ; по этому можно уже его считать утвержденнымъ. Въ нижней палатѣ разсматриваемы были дѣла мѣстной важности.

— Здѣсь получена новая индѣйская почта, заключающая извѣстія изъ Бомбѣя по 1-е Юля. По сему поводу въ жур. *Globe* пишутъ слѣдующее: По послѣднимъ доносеніемъ изъ Ост-Индіи, намъ угрожаютъ новое возмущеніе и новыя безпокойства. Крѣпость Конгро покорилась, но Кулло все еще оказываетъ сопротивленіе, и кажется, что многіе начальники, недовольные настоящимъ положеніемъ дѣлъ, уже возмущались. Кромѣ сихъ внутреннихъ безпокойствъ весьма вѣроятно и то, что между Лагоромъ и Гулабъ Сингомъ вспыхнетъ война въ слѣдствіе пограничнаго спора. Всѣ сіи обстоятельства могутъ причинить такое состояніе дѣлъ въ Пенджабѣ, что мы вынуждены будемъ къ вооруженной интервенціи.

— Слухъ о кончинѣ гератскаго Короля, Гаръ-Махомета, оказался неосновательнымъ.

— Въ Бомбѣи открылась холера и похищаетъ множество жертвъ.

— Подполковнику Нэпиру предписано отправиться съ шестью офицерами на мысъ Добрая Надежды.

— Д-ръ Стуммъ подаль герцогу Веллингтону проектъ — ввести гидронатию въ военные госпитали. Герцогъ принялъ проектъ, и передалъ сто на разсмотрѣніе врачебнаго управленія арміи.

— Большой телескопъ, устроенный лордомъ Россомъ въ замкѣ его, въ Шотландіи, даетъ астрономамъ возможность повѣрять и исправлять прежнія ошибочныя мнѣнія о звѣздномъ небѣ. Еще недавно ученые думали, что луна обитаема; теперь лордъ Россъ пишетъ по сему предмету, въ *Observer*, слѣдующее: Посредствомъ моего телескопа можно различать, на поверхности луны, каждый предметъ вышиною во сто, а при благоприятствующихъ обстоятельствахъ, даже и въ шестьдесятъ футовъ. На поверхности луны видны жерла погасшихъ вулкановъ, скалы и безчисленное множество каменныхъ громадъ. Обыкновенное зданіе на поверхности ея, при помощи моего телескопа, было бы видно очень хорошо. Но на ней не замѣтно ни какихъ признаковъ жилищъ, ни какихъ слѣдовъ, по которымъ можно было бы заключить, что на лунѣ обитаютъ существа разумныя. Равнымъ образомъ не видно ничего такого, что могло бы повести къ предположенію о существованіи тамъ зеленыхъ полей и растительности сходной съ земною. Не видно также не только морей, но даже озеръ, рѣкъ и прудовъ; вездѣ представляется сухость, пустота и мертвенность.

— Въ Лондонѣ вѣсколко уже недѣль замѣтна сильная смертность. Съ 1 по 8 Августа, умерло 1,135 человекъ, т. е. 237 чел. болѣе, чѣмъ обыкновенно въ лѣтніе мѣсяцы умираетъ.

Бельгія.

Брюссель, 14 Августа.

Король прибылъ вчера съ своею супругою изъ Лондона въ Остенде.

— Сенатъ приступилъ вчера къ разсмотрѣнію торговаго трактата, заключеннаго съ Голландіею, а палата представителей отсрочила свои засѣданія на неопредѣленное время. Въ журналѣ *Indépendance* очень хвалятъ трактатъ, признавая его весьма важнымъ политическимъ актомъ, потому, что это первая мѣра, принятая, безъ посторонняго посредничества, къ сближенію двухъ народовъ.

нмъ брылание, а synowica, Хиѣзна Матильда Демидов, ozdoby rubinowe i dyamentowe. Хиѣже Лудвикъ (syn Lucyana) dostał piѣkną wille Montagli, oszacowaną 8,000 f. szt., a młody człowiekъ Francesco Castelveccio, którym się zmarły opiekował, 6,000 f. szt. Wynurzył przytѣmъ życzenie, by zwłoki jego pochowane były w St. Leu, pod Paryżemъ, tam bowiem spoczywa jego ojciecъ i syn najstarszy, zmarły w Hollandyi.

— W Londynie od kilku tygodni panuje wielka śmiertelność; w tygodniu kończącym się 8-go sierpnia umarło 1,135 co o 237 przewyższa zwykłą liczbę umierających w miesiącachъ letnichъ.

Dnia 14 sierpnia.

— W Izbie Wyższej odczytano wczoraj po raz drugi bil o cukrze, można zatem uważać go za już przyjęty. Izba Niższa zajmowała się podrzędniemi przedmiotami.

— Otrzymano tu nową pocztę Indyjską, datowaną z Bombaj d. 1 lipca. Dziennik *Globe* pisze z tego powodu, „Wedługъ ostatnichъ wiadomości z Indyi Wschodnichъ, grozi namъ niebezpieczeństwo nowego powstania i nowychъ niespokojności. Warownia Kongra poddała się wprawdzie, ale Kullo opiera się namъ jeszcze, i zdaje się, że wielu naczelnikówъ niezadowolonychъ zъ teraźniejszego stanu rzeczy, już powstało. Prócz tychъ wewnętrznychъ niespokojności, wielkie jestъprawdo podobieństwo, że między rządemъ Lahory a Gulab-Singhemъ wybuchnie wojna, skutkiemъ sporówъ granicznychъ. Te wszystkie przyczyny wywołać mogą taki stanъ rzeczy wъ Pendżабіе, że ten zniżwoli nas znnowa do zbrojnej interwencyi.

— Wiѣść o śmierci Króla Meratu, Yar-Mahometa, okazała się bezzasadną.

— W Bombaj wybuchła cholera i zbiera liczne ofiary.

— Podpólkownikъ Napier, z sześciu innymiъ офицерами, otrzymałъ rozkazъ udać się do Przylądka Dobrej Nadziei.

— Dr. Stummes podał Хиѣциу Wellingtonowi planъ zaprowadzenia kuracyi zimno-wodnychъ wъ lazaretachъ wojskowychъ. Хиѣже przyjąłъ ten projektъ i odesłałъ go do rozpoznania wydziału lekarskiego armii.

— Olbrzymi телескопъ, który Lord Rosse w swoimъ zamku wъ Szkocyi ku publiczemu użytkowi wystawił, następcza astronomъ sposobność do sprostowania wszelkichъ dotychczasъ mylnychъ wyobrażeńъ o ciałachъ niebieskichъ. I takъ np. podczas gdy światъ uczony byłъ dotądъ tego zdania, iż хиѣже jestъ zamieszkanymъ, ogłasza teraz Lord Rosse wъ londyńskimъ dzienniku *Observer*, następującą wiadomość: „Za pomocą mego teleskopu, mogę na хиѣже widzieć wyraźnie wszystkie przedmioty, mające 100, a niekiedy nawet 60 stópъ wysokości. Na całej powierzchni хиѣже widać same tylko otwory wypalonychъ wulkanówъ, i skały zъ niezliczonychъ bryłъ kamiennychъ złożone. Zwyczajny budynekъ musiałby przezъ mójъ teleskopъ dokładnie być widzianymъ; tymczasemъ niema tamъ ani śladu mieszkań, podobnychъ namъ, ani znaku ruinъ dawnychъ budowli, zъ którychby wnosić można, iż хиѣже kiedyśъ przezъ jakiekolwiekъ wyższymъ umysłemъ obdarzone istoty byłъ zamieszkanymъ. Również nie widać tamъ nigdzie zielonychъ pólъ lubъ podobnejъ jakъ na ziemi bujnej roślinności; nigdzie też niema znaku wody, nie tylko morza, ale ani jeziora, ani rzeki, ani stawu; wszystko zdaje się być wyschłe, puste i martwe.“

— Nowa kometa, odkryta przezъ astronoma Hind, zъ obсерваторыумъ wъ Regents Park, staje się corazъ widoczniejszą. Wъ biegu jaki odbywa, oddala się odъ słońca, a zbliża się do drogi naszej ziemi.

БЕЛГІА

Bruxella, 14 sierpnia.

Король przybył wczoraj zъ małżonką swoją zъ Londynu do Ostendy.

— Senatъ rozpoczął wczoraj narady nadъ трактатомъ handlowymъ zъ Hollandyą zawartymъ, zaś Izba Reprezentantówъ odroczyła się na czasъ nieograniczony. Dziennikъ *Independence* chwali bardzo tenъ трактатъ, uznającъ go за актъ polityczny wielkiejъ wagi, jestъ bowiem pierwszą czynnością bezpośrednio przedsięwziętą wъ celu zbliżenia do siebie obuъ narodówъ.

Радость Римлянъ, возбуждаемая лице-зрѣніемъ Его Святѣйшества, выразилась снова вчера во всей своей силѣ, когда Папа ѣхалъ въ церковь *al Gesù* и возвращался оттуда во дворецъ. Его Святѣйшество присутствовалъ при св. Литургіи, совершенной передъ иконою Игнатія Лойолы, котораго память вчера праздновали. Огромный этотъ храмъ былъ до того наполненъ народомъ, что наконецъ вынуждены были поставить войска при дверяхъ, чтобы не допускать дальнѣйшаго стеченія народа, и предупредить несчастные случаи, преимущественно при чрезвычайныхъ жарахъ, продолжающихся здѣсь постоянно уже два мѣсяца, и доходящихъ до 31 градуса по реом.

По мѣрѣ возрастающихъ признаковъ любви и благоговѣнія народа къ Папѣ Пію IX, и оппозиція нѣкоторыхъ кардиналовъ противъ новой системы его правленія обнаруживается также яснѣе и яснѣе. Въ этомъ отношеніи непонятенъ образъ дѣйствій въ Болоньи кардинала Ваничелли, присовокупившаго къ амнистіи еще прокламацію, прямо противоположную примирительному духу, которымъ провикнуть весь этотъ актъ. По слухамъ, отсюда послано приказаніе, по силѣ котораго кардиналъ долженъ или взять свою прокламацію обратно или оставить должность. Въ послѣднемъ случаѣ называютъ уже преемникомъ его кардинала Альтери, который, какъ говорятъ, немедленно будетъ назначенъ болонскимъ Легатомъ. Легатъ Урбино и Пезаро, кардиналъ Делла Джевга, тоже привялъ сторону оппозиціи, и не хотѣлъ вовсе обнаруживать амнистіи, какъ бы на зло жителямъ, которые, достигнувъ своей цѣли, торжествовали еще съ большею радостію. Деlegate анконскій, какъ слышно, получалъ выговоръ за то, что хотѣлъ остановить выраженія радости жителей. Если это продолжится, то за церковную область надобно всего опасаться, и партія реакціонистовъ, которая очень сильна, будетъ умѣть сдѣлать тщетными всякія полезныя улучшенія, и потому постоянно давать пищу къ неудовольствіямъ.

— Съ другой стороны, Губбійскій епископъ Печчи, обнаруживалъ пастырское посланіе къ жителямъ своей епархіи, въ коемъ истинно христіанскими словами наставлялъ ихъ въ томъ, чтобы они благодарили Бога за ту милость, которою по очевидному Его вдохновенію Папа осчастливилъ своихъ подданныхъ, и чтобы содѣйствовали Его Святѣйшеству, во всемъ его предпріятіяхъ, словомъ и дѣломъ, какъ стремящихся къ восстановленію мира и внушенію любви между народомъ, какъ дѣтьми одного Бога, и братьями въ Исусѣ Христѣ.

— Губернаторъ нашелъ предстательство у Папы, и отчасти оправдался въ упрекахъ, которые дѣлали ему въ последнее время. Поэтому онъ оставленъ будетъ въ должности губернатора, но лишается полицейскаго управленія во всей странѣ и начальства надъ жандармами. Начальство надъ жандармами имѣть быть ввѣрено принцу Боргезе, а военная часть вообще, (*Presidenza delle armi*) герцогу Роспиглиози.

— При ограниченіи расходовъ, вводимомъ Папою для пользы государства, Его Святѣйшество обратилъ свое вниманіе также на римскій коллегіумъ (*Coll. gio Romano*), завѣдываемый Иезуитами, в получающій на публичное обученіе по 12,000 скуди ежегодно. Папа припомнилъ, что передъ тѣмъ временемъ, когда коллегіумъ снова поступилъ въ управленіе Иезуитовъ, на него выдавалось всего 6,000 скуди, почему и возникло предположеніе отцамъ этого общества, не желаютъ ли они ограничиться этою суммою. Такая дѣла встревожила многихъ. При огромномъ числѣ друзей сего ордена, надобно было опасаться, что она повредитъ ему въ мнѣніи народа. Между тѣмъ, Иезуиты привяли ее совѣтмъ иначе, нежели какъ ожидалъ Римъ: узнавъ о желаніи Папы, они не только предоставили въ его распоряженіе требуемыя 6,000, но и всѣ 12,000, съ объявленіемъ, что они охотно станутъ заниматься обученіемъ юношества безъ всякой платы.

— Въ Термо, по распоряженію мѣстнаго епископа, закрыто Иезуитское училище, подъ тѣмъ предлогомъ, что ученикамъ далеко ходить въ это училище.

3 Августа.

Изъ Модены прибылъ сюда графъ Бентиволіо, въ качествѣ чрезвычайнаго посланника моденскаго

Радость Римлянъ з оглѣданія Папѣжа, объявила się znovu wczoraj w całej swojej sile, gdy Ojciec św. jechał do kościoła Jezuitów (*al Gesù*), i wracał z tamąd do swego pałacu. Папѣжъ былъ obecny на Mszy św. odprawionej przy ołtarzu św. Ignacego Loyoli, którego uroczystość właśnie dnia tego obchodzono. Огромная та свѣтлыня была такъ наполнена ludem, że wojsko musiało w końcu osadzić drzwi, dla wstrzymania natłoku i zapobieżenia niebezpiecznymъ wypadkom, zwłaszcza przy nadzwyczajnymъ upale, który tu trwa już ciągle od dwóch miesięcy, i dochodzi 31 stop Reaum.

W miarę atoli pomnażających się oznakъ czci i miłości ludu ku osobie Piusa IX, opozycja także niektórychъ Kardynałów przeciwъ nowej systemie jego rządów, coraz jawniej okazywać się zaczyna. I tak, niepojęte jest postępowanie Kardynała Vanicelli, Legata w Bolognii, który przy ogłoszeniu tamże amnestyi, wydał razem od siebie odezwę, przeciwną wprostъ pojednawczemu duchowi, jakimъ ten aktъ łaski Папѣжа. W skutekъ tego, jakъ slychać, miano zładъ posłać rozkazъ temużъ Kardynałowi, ażeby albo cofnął natychmiastъ swoją odezwę, albo też będzie natychmiastъ usunięty ze swego urzędu. W ostatnimъ razie, zastępcą jego ma być Kardynał Altieri, który też razem, jakъ mówią, byłby wnetъ mianowany Legatemъ prowincyi Bolonjskiej. Także Legatъ w prowincyi Urbino i Pезаро, Kardynał Della-Genga, przeszedł do szeregówъ opozycji i nie chciałъ wcale ogłaszać amnestyi, na przekor mieszkańcomъ, którzy dopiawszy jednakъ w końcu swego celu, tѣmъ uroczystości jeszcze okazywali swą radość. Delegatъ w Ankonie otrzymałъ także, jakъ slychać, upomnienie z góry, iż chciałъ zabrać mieszkańcomъ wyprawiania uroczystości publicznych. Jeśli rzeczy pójdą takъ dalej, lękać się można złychъ skutkówъ dla Kościelnego Państwa, gdzie silna nader partya reakcyonistówъ, nie zaniedba dokładać usilności, aby zniweczyć wszelkie pożyteczne ulepszenia i podżęgać ducha niechęci.

Z drugiej strony, Biskupъ w Gubbio, X. Pecci, wydał listъ pasterski do swoichъ diecezjanów, w którymъ prawdziwie христіанскими słowy napomina wszystkich, aby dziękowali Bogu за актъ łaski, którymъ z wyrażnego Jego natchnienia, Ojciecъ św. uderowałъ poddanychъ swoich, i aby wspierali Папѣжа we wszystkichъ jego przedsięwzięciachъ czynemъ i słowy, jako dążącychъ do przywrócenia pokoju i miłości, pomiędzy ludźmi, jako dziećmi jednego Boga, i braćmi w Jezusie Chrystusie.

— Gubernatorъ znalazłъ jakiegoś obroncę u Папѣжа i usprawiedliwił się w części z zarzutów, jakie mu w ostatnichъ czasachъ czyniono. Pozostanie więc na swojej posiadzie Gubernatora, ale utraci dyrekcyę policyi w całymъ kraju i dowództwo жандармерyi. Ostatnie ma być powierzone Xięciu Borghese, a wydziałъ wojenny w ogólności (*Presidenza delle armi*), Xięciu Rospigliosi.

— Przy zaprowadzanejъ oszczędności w każdymъ szczególe na korzyść publicznego skarbu, Папѣжъ zwróciłъ także uwagę на Kollegiumъ Rzymскимъ (*Collegio Romano*), zostającъ pod zarządemъ Jezuitów, którzy за publiczne w niemъ nauczanie, pobierają ze skarbu 12,000 skudów rocznie. Папѣжъ przypomniałъ, że dawniej, nimъ Jezuitci objęli znówъ kierunekъ tego zakładu, wydawano nań tylko 6,000 skudów, postanowiłъ więc zapytać Jezuitów, azałiby i oni teraz na tѣj summie poprzestać nie chcieli. Środekъ tenъ zatwożyłъ wielu. Przy mnóstwie bowiem przyjaciół, jakichъ tenъ zakonъ posiada, obawiano się, aby to nie zaszkodziło mu w opinii publicznej. Tymczasemъ inaczej się stało. Jezuitci albowiem, skoro się tylko dowiedzieli o zamiarze Папѣжа, pośpieszyli natychmiastъ sami z oświadczeniem, iż przychylającъ się do żądania jego, ustępują nie tylko będące w mowie 6 000, ale nawet całą summę 12,000 skudów, i sami odtądъ bezpłatnie nauki wykładać będą.

— W Termo, Biskupъ tamtejszy zamknąłъ szkołę Jezuitów, dającъ за powód, że młodzieżъ musi за zbytъ далеко udawać się do niej.

Dnia 3 сѣрпня.

Z Модены przybyłъ tu Hr. Bentivoglio, jako nadzwyczajny Poselъ Xięcia Модены, i miałъ dziś posłuchanie u

герцога, и имѣлъ сегодня аудіенцію у Пія IX. Его Святѣйшество принялъ его весьма снисходительно и пожаловалъ кавалеромъ ордена Христа.

— Кардиналъ Джиззи съ нѣкотораго времени не здоровъ; поэтому не занимается дѣлами, и не могъ еще принять иностранныхъ посланниковъ.

— Римляне ожидаютъ ежедневно съ нетерпѣніемъ, какого-то важнаго постановленія, коимъ, какъ слышно болѣе еще, будутъ обрадованы, нежели сколько обрадованы были амнистіею. Одни говорятъ, что Папа даруетъ Риму муниципальный уставъ, а другіе утверждаютъ, что изъ всѣхъ провинцій созовутъ делегатовъ, для совѣщанія съ ними относительно необходимыхъ улучшеній по государственному управленію.

Испанія.

Мадридъ, 6 Августа.

Правительство получило вчера депеши съ курьеромъ изъ Лиссабона, который оставилъ сію столицу 4-го числа. Приближеніе испанскихъ войскъ къ португальской границѣ, обезпечило жителей Лиссабона и взволновало умы.

— Ибрагимъ-Паша 23-го Іюля прибылъ въ Гибралтаръ, осмотрѣвъ тамошнія укрѣпленія, отплылъ въ дальнѣйшій путь. На другой день прибыла туда же нидерландская эскадра, состоящая изъ 3-хъ кораблей, на одномъ изъ нихъ находился нидерландскій принцъ Геврихъ, который вышелъ на берегъ 30-го ч. и обѣдалъ у губернатора Вильсона.

Португалія.

Парижъ, 1 Августа.

О перемѣнѣ, происшедшей въ португальскомъ кабинетѣ, пишутъ слѣдующее: „Въ Воскресенье, 19 Іюля, жители Лиссабона вдругъ съ изумленіемъ замѣтили чрезвычайныя военныя мѣры. По всѣмъ направленіямъ слышно было, какъ били генеральный маршъ, войска всѣхъ родовъ оружія, какъ литыйныя, такъ и большая часть новосформированныхъ баталіоновъ національной гвардіи, шли по улицамъ и строились на площадяхъ, какъ будто бы дѣло шло о подавленіи какого-нибудь новаго народнаго возмущенія. Но, между тѣмъ, признаковъ подобнаго возмущенія не было замѣтно нигдѣ. Министры, которыхъ надобно было удалить изъ кабинета, удивились этому столько же, сколько и другіе; ибо всѣ сіи военныя мѣры были приняты безъ предварительнаго ихъ согласія. Съ другой стороны, какъ кажется, Королеву такъ наугади изображеніемъ предстоящихъ опасностей, что, наконецъ, она уступила и подписала увольненіе маркиза Сальданы отъ порученія ему поста въ кабинетъ, прежде нежели онъ вступилъ въ отправленіе своей должности. Въ Лиссабонѣ вообще увѣряли, будто бы герцогъ Пальмелла, давно уже поссорился въ маркизомъ Сальданею, и потому опасаясь несправедливостей отъ предстоящаго его вступленія въ кабинетъ, игралъ главную роль во всемъ этомъ, что и удалось ему, по крайней мѣрѣ, въ настоящее время. Вместе съ этимъ были приняты просьбы объ отставкѣ отъ министра морскаго и колоній, Дона Жозе Жорже Лорейры, и отъ министра духовныхъ дѣлъ и юстиціи, Г. Иоакима Филиппа де-Соре. Герцогъ Пальмелла перемѣнилъ портфель министерства финансовъ на портфель внутреннихъ дѣлъ, а Г. Мусиньо де-Альбукерке министерства внутреннихъ дѣлъ, на портфель министерства морскаго и колоній.

— Въ португальскихъ газетахъ обнародованъ новый манифестъ Дона Мигуэля, подписанный отъ его имени уполномоченнымъ, Г. Ривера-Сараива, 23-го Іюня сего года. Манифестъ сей, очевидное прежнихъ возбуждаетъ народъ въ возстанію. Претендентъ, именуемый Королемъ, благодаритъ въ немъ Португальцевъ за благоразумное поведеніе во время послѣднихъ событій, относя это къ слѣдствію вліянія его послѣдователей, предписываетъ повинновеніе властямъ, назначеннымъ или имѣющимъ быть назначеннымъ отъ его имени, увѣщаетъ къ взаимному прощенію оскорбленій и къ пребыванію въ согласіи, общааетъ созваніе кортесовъ и возстановленіе народнои хартіи. Наконецъ, Г. Сараива, отъ имени Короля требуетъ содѣйствія и повинновенія для иностраннаго генерала, который будетъ присланъ для принятія начальства надъ мигуэлистскимъ возмущеніемъ.

Piusa IX. Papięzъ przyjął go nader uprzejmie i dzielił mu order Chrystusa.

— Kardynał Gizzi jest od niejakiego czasu chory, z tego powodu nie trudni się jeszcze interessami, i dotychczas nie mógł przyjmować Posłów zagranicznych.

— Rzymianie oczekują codziennie z niecierpliwością ważnego jakiegoś ogłoszenia, z czego, jak słysząc, więcej się jeszcze cieszyć będą aniżeli nawet z amnestyi. Jedni mówią, że Papięzъ nuda Rzymowi ustawę munięypalną, inni, że ze wszystkich prowincyj zwoła delegowanych, w celu naradzenia się z niemi nad potrzebnymi ulepszeniami w zarządzie państwa.

Hiszpania.

Madryt, 6 sierpnia.

Rząd otrzymał wczoraj gońca z Lisbony, który opuścił tę stolicę d. 1. Zbliżanie się licznych wojsk hiszpańskich ku granicy Portugalii nabawiło trwogą mieszkańców Lisbony, ale zarazem rozjątrzyło umysły.

— Ibrahim-Basza przybył d. 28 lipca do Gibraltaru, i po obejrzeniu tamiecznych fortyfikacyi odplynął w dalszą drogę. Nazajutrz zawinęła tamże eskadra hollenderska złożona z 3-eh okrętów; na pokładzie jednego z nich znajdował się Xiążę hollenderski Henryk, który wysiadł na ląd d. 30 i obiadował u Gubernatora Wilsona.

Portugalia.

Paryż, 1 sierpnia.

O zmianie zasłanej w gabinetcie Portugalskim, piszą co następuje: „W Niedzielę, 19 lipca, mieszkańcy Lizbony, nagle z zadziwieniem i niepojmując przyczyny, postregli nadzwyczajne ruchy wojskowe. We wszystkich kierunkach dawał się słyszeć odgłos hebnów; wojska wszelkiej broni, tak liniowe jako też większa część nowo-utworzonych batalionów gwardyi narodowej, przeciągały po ulicach i szycowały się na placach, jak gdyby rzecz szła o przytłumienie nowego jakiegoś powstania, grożącego wielkiem niebezpieczeństwem. Tymczasem żadnych śladów podobnego poruszenia nikt nigdzie nie dostrzegał. Ministrowie, których potrzeba było usunąć z gabinetu, niemniej się temu dziwili jak i każdy inny, albowiem wszystkie te wojenne środki użyte zostały bez uprzedniego zasiągnięcia ich zdania. Z drugiej strony, jak się zdaje, tak zatrwożono Królowę przedstawieniem grożącego niebezpieczeństwa, iż nakoniec zezwoliła na podpisanie uwolnienia Margr. Saldanhy od poruczonego mu w gabinetcie stanowiska Ministra wojny, wprzód niżeli obowiązek swój sprawować zaczął. W Lizbonie w ogólności upewniano, jakoby Xiążę Palmella, oddawna zostający w nieporozumieniu z Margr. Saldanha, a następnie lekający się o swój wpływ i znaczenie, skaroby ten wszedł do gabinetu, grał główną rolę w całej tej okoliczności, co się mu też naręście, przynajmniej na teraz, powiodło. Spółcześnie zostały przyjęte prosby o uwolnienie: od Ministra marynarki i osad, Don Jose Georges Loreira, i od Ministra spraw duchownych i sprawiedliwości, Joachima Filipa de Sore. Xiążę Palmella zamienił ministerjum skarbu na ministerjum spraw wewnętrznych, a Mousinho de Albuquerque ministerjum spraw wewnętrznych na ministerjum marynarki i osad.

— Ogłoszony został w gazetach Portugalskich nowy manifest Don Miguela, podpisany w jego imieniu przez pełnomocnika P. Rivera Saraiva, datowany z Londynu 23 czerwca. Manifest ten, wyraźniej jeszcze niż poprzedzające, jest wezwaniem narodu do broni. Pretendent, używający się Królem, dziękuje w nim Portugalczykom za umiarkowane postępowanie podczas ostatnich wypadków, co chce uważać za skutek wpływu swoich zwolenników; zaleca posłuszeństwo władzom, które są lub będą mianowane przez niego; upomina do zapomnienia uraz i do trwania w zgodzie, oraz przyrzeka zwołanie kortezów i przywrócenie konstytucyi narodowej. Nakoniec i to jest głównym przedmiotem manifestu, P. Saraiva, w imieniu Króla, domaga się pomocy, spóldziałania i posłuszeństwa dla Jenerała cudzoziemskiego, który przystany będzie dla objęcia dowództwa nad powstaniem Miguelistowskim.